

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/640/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5915203684
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5915203684.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jána Burika a členov senátu JUDr. Ladislava Mejstríka a JUDr. Jany Kotrčovej, v právnej veci navrhovateľa Y. L. st., nar. XX. X. XXXX, bytom I., P. A. X/X, proti odporcovi Y. L. ml., nar... XXXX, bytom I., L. XXXX/X, zastúpenému splnomocnenou zástupkyňou Anetou Šramovou, nar. XX. X. XXXX, bytom ako odporca, v konaní o zníženie výživného pre dospelé dieťa, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok, č.k. 5C/151/2015-32 zo dňa 9. 7. 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Ružomberok zamietol návrh navrhovateľa na zníženie výživného a odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

Pri rozhodovaní vo veci vychádzal z ust. § 78 ods. 1, 3 Zákona o rodine, keď konštatoval, že od poslednej úpravy výživného (uznesenie tamojšieho súdu č.k. 9C/95/2013-45 zo dňa 16. 9. 2013) nedošlo medzi účastníkmi k takej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zmenu rozhodnutia o výživnom. Majetkové a zárobné pomery navrhovateľa sa oproti predchádzajúcej úprave nezmenili. Výdavky na strane odporcu sú vzhľadom na jeho vek a štúdium vyššie a pokiaľ sa snaží privyrobiť si brigádnickou činnosťou, je to len za účelom zlepšenia jeho finančnej situácie, pričom táto skutočnosť ale nie je dôvodom na zníženie výživného zo strany povinnej osoby, v danom prípade navrhovateľa.

Pri rozhodovaní o náhrade trov konania vychádzal z ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a nepriznal odporcovi náhradu trov konania, i keď mal v konaní úspech, lebo mu žiadne trovy nevznikli.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie, v zákonom stanovenej lehote, navrhovateľ. Poukazoval na to, že zo svojho príjmu, ktorý predstavuje v priemere cca 500,- eur mesačne, nie je schopný platiť výživné, tak ako bolo pôvodne určené, t.j. v sume 130,- eur mesačne. V práci im bol pridelený striedač, z čoho vyplýva, že už nemá žiadne nadčasové hodiny preplatené a i to sa prejaví v poklese jeho zárobku zhruba o 30,- až 40,- eur za mesiac. Matka odporcu po zvýšení kvalifikácie má zvýšený príjem, ktorý predstavuje cca 500,- eur mesačne a syn R. L. taktiež prinesie do domácnosti okolo 500,- eur mesačne a všetky tieto sumy by potom mal súd zohľadniť i pri rozhodovaní o výživnom z jeho strany. Odporca si počas prázdnin taktiež môže privyrobiť, čo v minulosti riešil prácou v Holandsku. Nie bez významu je i skutočnosť, že syn Y. L. ml. nedodrжал dohodu medzi nimi, o čo žiadal aj okresný súd s tým, aby nemusel platiť výživné počas prázdnin. Nikdy nedoniesol ukázať index, ani nijako nešpecifikoval svoje študijné výsledky a počas celého roka sa vôbec nezaujíma o jeho osobu, čo je zrejme aj pod vplyvom matky - exmanželky.

Odporca vo svojom vyjadrení žiadal rozsudok prvostupňového súdu ako vecne správny potvrdiť. Jeho životné náklady sa neustále zvyšujú a čiastka 130,- eur ani nepokrýva polovicu výdavkov, ktoré potrebuje v súvislosti so štúdiom ako študent 3. ročníka vysokej školy. Jeho starší brat R. nie je povinný mu prispievať na výživu, keď sám má dosť starostí v súvislosti s hľadáním zamestnania (momentálne má zmluvu len do novembra 2015) a s vlastným osamostatňovaním sa. Navrhovateľ na druhej strane má kompletne moderne prerobenú a zariadenú garsónku, pričom v domácnosti matky riešia len akútne veci, a to taktiež pôžičkou. V súvislosti s nezájmom o osobu navrhovateľa poukazoval na to, že keď sa ho aj niečo opýtal, vždy obrátil reč na peniaze a často mal narážky na to, že by mal zanechať štúdium a zarábať finančné prostriedky.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu mu danom ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a postupom bez nariadenia pojednávania (§ 214 O.s.p.) rozsudok okresného súdu ako vecne správny, podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

Pokiaľ išlo o skutkové zistenia, vyhodnotenie rozhodujúcich skutočností a právne posúdenie veci, v tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (§ 219 ods. 2 O.s.p.), keďže ani zo strany účastníkov neboli v priebehu odvolacieho konania tvrdené také skutočnosti, s ktorými by sa nevyporiadal prvostupňový súd v dôvodoch napadnutého rozhodnutia.

Zákonná úprava v ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine umožňuje súdu zmeniť dohody a súdne rozhodnutia o výživnom v prípade, ak od poslednej úpravy dôjde medzi účastníkmi k takej zmene pomerov, kedy už pôvodne určené výživné nemôže plniť zákonom predpokladaný účel. K zmene pomerov môže dôjsť jednak na strane oprávneného (v tomto prípade odporcu) v dôsledku jeho fyzického vyspievania, zvyšovania nákladov súvisiacich s prípravou na budúce povolanie a pod., ale i na strane povinného v dôsledku zvýšenia, resp. odôvodneného poklesu jeho zárobku, rozšírenia, resp. zúženia okruhu vyživovacích osôb a pod.. Je potrebné zdôrazniť, že vždy sa musí jednať o zmenu trvalého charakteru, pričom už súd v takomto prípade nie je oprávnený skúmať výšku pôvodne určeného výživného, ale môže len porovnať pomery, ktoré tu existovali v čase predchádzajúceho rozhodnutia s pomermi, ktoré existujú v čase rozhodovania o novej vyživovacej povinnosti.

Vychádzajúc z citovaného zákonného ustanovenia, vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti prvostupňový súd postupoval správne, keď skúmal, či od poslednej úpravy výživného došlo medzi účastníkmi k takej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zmenu rozhodnutia o výživnom pre odporcu. V tomto smere vykonal vo veci dostatočné dokazovanie a vyvodil z neho správny záver, keď návrh navrhovateľa zamietol. V tejto súvislosti správne vyhodnotil situáciu, kedy od poslednej úpravy sa majetkové pomery na strane účastníkov prakticky žiadnym spôsobom nezmenili, a preto i odvolací súd napadnuté rozhodnutie prvostupňového súdu ako vecne správne potvrdil. Pokiaľ totiž otec v čase predchádzajúceho rozhodnutia z rovnakého príjmu bol ochotný prispievať výživné vo výške 130,- eur s tým, že táto suma je v jeho možnostiach a schopnostiach a od poslednej úpravy sa jeho pomery výrazne nezmenili, nemohol súd jeho návrhu na zníženie výživného vyhovieť (tak ako je na viacerých miestach spomenuté, súdu už neprislúcha skúmať možnosti a schopnosti povinného, pokiaľ nedošlo k výraznej zmene pomerov na jeho strane od poslednej úpravy, lebo by sa jednalo o neprípustnú reparáciu už právoplatného rozhodnutia).

Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania súd vychádzal z ust. § 142 ods. 1 O.s.p. s použitím ust. § 224 ods. 1 O.s.p. a nepriznal odporcovi náhradu trov odvolacieho konania, i keď mal v odvolacom konaní úspech, lebo si žiadne trovy neuplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.